

for Rigsdagen, hvorved det navnlig tilsigtes at gøre saavel Folketinget som Landstinget til et, hvert paa sin Vis, mere fuldgyldigt Udtryk for Befolkningen, end det nu kan siges at være Tilfældet.

Det er mit Haab, at Rigsdagen i nøje Samarbejde med mit Ministerium vil bidrage, hvad den formaar, til at bringe denne store Sag til en heldig Løsning.

Efter at det er lykkedes gennem de to sidste Aars Arbejde at tilvejebringe Ligevægt mellem Statens Indtægter og Udgifter, vil Rigsdagen med større Tryghed end forhen kunne gaa til sit Arbejde, idet Finansernes Tilstand ved fortsat Iagttagelse af god Økonomi paa alle Statshusholdningens Omraader nu vil kunne tillade en videre Udvikling af den Lovgivning til Fremme af økonomiske, sociale og kulturelle Formaal, som i de foregaaende Aar allerede har sat saa gode Frugter.

Blandt de Lovforslag, som Regeringen i den nu forestaaende Samling vil fremsætte for Rigsdagen, skal jeg særlig fremhæve saadanne, der tilsigte en videre Udvikling af vor humane Lovgivning, nemlig Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af ubemidlede Enker og Enkemænd samt Forslag om en Revision af enkelte af de nugældende sociale Love. Endvidere Forslag til Lov om Bankselskaber, om Spare- og Laanekasser, om Præsternes Lønning, om Ordning af Læge- og Apoteker-væsenet, om en Udvikling af Samfærdselsforholdene og Undervisningsvæsenet paa Færøerne samt Lovforslag sigtende til Gennemførelse af den vedtagne Retsreform. Maatte det paa disse og andre vigtige Omraader lykkes Dem at naa til Resultater, der kunne være til Gavn for Land og Folk!

Idet jeg hermed erklærer Rigsdagens ordentlige Samling for aabnet og opfordrer Tingene til at forsamle sig under Aldersformændenes Ledelse, udtaler jeg til Slutning Ønsket om, at Guds Velsignelse maa følge Dem i Deres Arbejde, og jeg gør min højtelskede Faders Ord til mine ved at udtale, at De altid hos Kongen ville finde et aabent Øre for alt, hvad der tjener til Gavn for Folket og Danmark.

Dermed Gud befalet!

Derefter udbragte Folketingsmand *J. C. Christensen* et „Kongen leve“, der efterfulgtes af et nifoldigt Hurra, hvorpaa Hans Majestæt forlod Salen.